

скоча. Нъ предъ всичко, за васъ е нуждент покой и одморъ; да вы занеса въ къщата си, тя е твърдъ далеко. Нъ азъ имамъ тука една колиба, тя е за едно лице доволно пространа да може да ся одмори.

Той занеси Ружица въ колибата, а самтседна не далеко подъ едно дърво. Той е цѣлатнощъ размишлявалъ за този страшентъ случай. А найновече го мъчила мисльта, да е помощьта, която е Милорадъ на него противъ Рушимира лично изпълнилъ, причина за дѣто падна сега благородный господинъ въ робство. Той си чешаше сто пѣтиглавата, и най послѣ смѣкна си калпака, скръсти си ръцѣтъ, и захвана да ся моли Богу: »Избави Боже благородныйтъ господинъ, а добрата господица утѣши. Нему сънъ сичката нощъ на умъ не падна. А Ружица е тутакси заспала, и спавала е мирно до зараньта.

После *кратко врѣмѣ* доди Агница дъщерята на Радивоя, твърдъ любезна и добросърдечна девойчица. Тя донеси въ една кошничка, обѣдъ и вечера на баща си. Тя позна по очытъ на баща си да е плакакъ и да е новеселъ. Тя го запита какво му ся случило; но той ѝ даде знакъ да мълчи, за да не бы Ружица пробудила. после седнаха на тревата, и приказа ѝ какво ся е случило съ Милорада; а на Агница потекоха съззы отъ очытъ.

Между тья ся Ружица пробудила. А като е предомислила гдѣ е плакала е на ново. Съ съззы